

תפילות מנחה מנהג עדות המזרח

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ורחילו, לחדא שם יוד ק"י בנא"ו ק"י ביהודא שלים (ה') בשם כל ישראל. הנה אנחנו באים להתפלל תפלת מנחה, שתקן יצחק אבינו עליו השלום, עם כל המצות הפלולות בה, לתקן את שרשה במקום עליון, לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ויהי נעם אדני אלקינו עלינו. ומעשה ידינו כוננה עלינו. ומעשה ידינו כוננהו:

למנצח על הגתית. לבני קרח מזמור: מה ידירות משכנותיך ה' צב-אות: נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות ה'. לבי ובשרי. ירננו אל א-ל חי: גם צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר שתה אפרחיה. את מזבחותיך ה' צב-אות. מלכי ואלקי:

אשרי יושבי ביתך. עוד יהללך סלה: אשרי אדם עז לו בך. מסלות בלבבם: עברי בעמק הבקא מעין ישותהו. גם ברכות יעטה מורה: לכו מחיל אל חיל. יראה אל אלקים בציון: ה' אלקים צב-אות שמעה תפלתה. האזינה אלקי יעקב סלה: מגננו ראה אלקים. והבט פני משיחך: כי טוב יום בחצריך מאלף. בחרתי הסתופף בבית אלקי. מדור באהלי רשע: כי שמש ומגן ה' אלקים. חן וכבוד יתן ה'. לא ימנע טוב להלכים בתמים: ה' צב-אות. אשרי אדם בטח בך:

ויזכור ה' אל משה לאמר: צו את בני ישראל ואמרת אליהם. את קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במעודי: ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו להי'. כבשים בני שנה תמימים שנים ליום עלה תמיד: את הכבש אחד תעשה בבקר. ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: ועשירית האפה סלת למנחה. בלולה בשמן פתית רביעת ההין: עלת תמיד. העשיה בהר סיני לריח ניחח אשה להי': ונספו רביעת ההין לכבש האחד. בקדש השן נסך שְכר להי': ואת הכבש השני תעשה בין הערבים. כמנחת הבקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניחח להי': אתה הוא ה' אלקינו שהקטירו אבותינו לפניך את קטרת הסמים בזמן שביית המקדש קים כאשר צוית אותם על יד משה נביאך ככתוב בתורתך: ויאמר ה' אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה. בד בבד יהיה: ועשית אותה קטרת ריח מעשה ריח. ממלח טהור קדש: ושחכת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אנעד לך שמה. קדש קדשים תהיה לכם: ונאמר והקטיר עליו אהרן קטרת סמים. בבקר בבקר בהיטיבו את הנרת וקטירנה: ובהעלת אהרן את הנרת

בין הערבים וקטירנה. קטרת תמיד לפני ה' לדורתכם:

תנו רבנן פטום הקטרת כיצד. שלש מאות וששים ושמונה מנים היו בה. שלש מאות וששים וחמשה כמנן ומות החמה מנה בכל יום. מחציתו בבקר ומחציתו בערב. ושלשה מנים יתרים שמהם מכניס כהן גדול ונטל מהם מלא חפניו ביום הכפורים. ומחזיקן למכתשת בערב יום הכפורים כדי לקים מצות דקה מן הדקה. ואחד עשר סמיים היו בה. ואלו הן (א) הצירי. (ב) והצפורן. (ג) והלבונה. (ד) והלבנה. משקל שבעים שבעים מנה. (ה) מור. (ו) וקציעה. (ז) ושבלת נרד. (ח) וכרכום. משקל ששה עשר ששה עשר מנה. (ט) קושט שנים עשר. (י) קלופה שלשה. (יא) קמון תשעה. בורית כרשינא תשעה קבין. יין קפריסין סאין תלת קפריסין מביא חמר חינוך עתיק. מלח סדומית רובע. מעלה עשן כל שהיא. רבי נתן הבבלי אומר אף כפת הירדן כל שהיא. אם נתן בה דבש פסלה. ואם חסר אחת מכל סממניה חזב מיתה:

רבן שמעון בן גמליאל אומר הצירי אינו אלא שרף הנוטף מעצי הקטף. בורית כרשינא למה היא באה כדי לשפות בה את הצפורן כדי שתהא נאה. יין קפריסין למה הוא בא כדי לשרות בו את הצפורן כדי שתהא עזה. והלא מי רגלים נפין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד: תנא רבי נתן אומר כשהוא שוחק אומר הדק היטב. היטב הדק. מפני שהקול יפה לבשרים. פטמה לחצאין שפרה. לשלש ולרביע לא שמענו. אמר רבי יהודה זה הכלל אם כמדתה כשהיא לחצאין. ואם חסר אחת מכל סממניה חזב מיתה: תני בר קפרא אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים לחצאין. ועוד תני בר קפרא אלו היה נותן בה קרטוב של דבש אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה. ולמה אין מערבין בה דבש מפני שהתורה אמרה כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה להי'

ה' צב-אות עמנו. משגב לנו אלקי יעקב סלה: ה' צב-אות. אשרי אדם בטח בך: ה' הושיעה. המלך יענינו ביום קראנו: וערכה לה מנחת יהודה וירושלים. כימי עולם וכשנים קדמניות:

אשרי יושבי ביתך. עוד יהללך סלה: אשרי העם שפכה לו. אשרי העם שהי אלקיו: תהלה לדוד ארוממד אלוקי המלך. ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד: גדול ה' ומהלל מאד. ולגדלתו אין חקר: דור לדור ישבח מעשית וגבורתית יגידו: הדר כבוד הודך. ודברי נפלאותיך אשיח: ועזו

נוראותיך לאמרו. וגדלתך אספרנה: זכר רב טובך נביענו. וצדקתך ירננו: חנון ורחום ה' ארך אפים וגדל חסד: טוב ה' לכל. ורחמי על כל מעשיו: יודוך ה' כל מעשית. וחסידך יברכה: כבוד מלכותך לאמרו. וגבורתך יברו: להודיע לבני האדם גבורתי. וכבוד הדר מלכותי: מלכותך מלכות כל עלמים. וממשלתך בכל דור דור: סומך ה' לכל הנפלים. וזוקף לכל הכפופים: עיני כל אלתיך ישברו. ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון: צדיק ה' בכל דרכיו. וחסיד בכל מעשיו: קרוב ה' לכל קראיו. לכל אשר יקראוהו באמת: רצון יראיו יעשה. ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר ה' את כל אהביו. ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת ה' יזכר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך -ה מעתה ועד עולם הללו-ה:

תכון תפילתי קטרת לפניך, משאת כפי מנחת ערב: הקשיבה לקול שועי מלכי ואלקי, כי אלתיך אתפלל:

החון אומר חצי קדש: יתגדל ויתקדש שמה רבא. (אמן): בעלמא די ברא כרעותיה. וימליך מלכותיה. ויצמח פרקניה. ויקרב משיחה. (אמן): בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן. (אמן): זהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי יתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרומם. ויתנשא. ויתחדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא. (אמן): לעילא מן כל ברכתא. שירתא. תשבחתא ונחמתא. דאמרינן בעלמא ואמרו אמן. (אמן):

ה' שפתי תפתח. ופי יגיד תהלתך: ברוך אתה ה', אלקינו ואלקי אבותינו, אלקי אברהם. אלקי יצחק ואלקי יעקב. הא-ל הגדול הגבור והנורא. א-ל עליון. גומל חסדים טובים. קונה הכל וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה: ובעשרת ימי תשובה אומרים - זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. כתבנו בספר חיים. למענך אלקים חיים:)

מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך ה' מגן אברהם: אתה גבור לעולם ה'. מחיה מתים אתה. רב להושיע: בקיץ אומר - מוריד הטל: בחורף - משיב הרוח ומוריד הגשם:

מכלל חיים בחדש. מחיה מתים ברחמים רבים. סומך נופלים ורופא חולים. ומתיר אסורים. ומקים אמונתו לישיגי עפר. מי כמות בעל גבורות ומי דומה לך. מלך ממת ומחיה ומצמיח ושוועה: (בעשרת ימי תשובה אומרים: מי כמות אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לחיים) ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה ה' מחיה המתים:

נקדישך ונעריצך. כנועם שיח סוד שרפי קדש המשלשים לך קדשה. וכן כתוב על יד נביאך. וקרא זה אל זה ואמר. קדוש קדוש קדוש ה' צבאות. מלא כל הארץ כבודו: לעפיתם משפחים ואומרים - ברוך כבוד ה' ממקומו: וידברי קדשך כתוב לאמר - ימלך ה' לעולם אלקיך: ציון לדר נדר הללויה-:

אתה קדוש ושמן קדוש. וקדושים בכל יום והללך סלה: ברוך אתה ה', האל הקדוש: (בעשרת ימי תשובה אומרים - המלך הקדוש) אתה חונן לאדם דעת. ומלמד לאנוש בינה. וחננו מאתך חכמה בינה ונדעת: ברוך אתה ה' חונן הדעת:

השיבנו אבינו לתורתך. וקרבו מלכנו לעבודתך. והחזירו בתשובה שלמה לפניך: ברוך אתה ה' הרוצה בתשובה: סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחול לנו מלכנו כי פשענו. כי אל-טוב וסלח אתה: ברוך אתה ה' חנון המרבה לסלוח: ראה נא בעינינו וריבה ריבנו. ומהר לנאלנו גאלה שלמה למען שמך כי אל-גואל חזק אתה: ברוך אתה ה' גואל ישראל:

בתענית ציבור אומר כאן השי"ח "עננו רפאנו ה' ונרפא. הושיענו ונגשעה כי תהלתנו אתה. והעלה ארוכה ומרפא לכל תחלואינו. ולכל מכאובינו ולכל מכותינו. כי אל-רופא רחמן ונאמן אתה: ברוך אתה ה', רופא חולי עמו ישראל:

בקיץ - ברכנו ה' אלקינו בכל מעשי דינו. וברך שנתנו בטללי רצון ברכה ונדבה. ותהי אחריתה חיים ושבוע ושלום פשנים הטובות לברכה. כי אל טוב ומטיב אתה ומברך השנים: ברוך אתה ה', מברך השנים

חורף - ברך עלינו ה' אלקינו את השנה הזאת. ואת כל מיני תבואתה לטובה. ותן טל ומטר לברכה על כל פני האדמה. ורוח פני תבל ושבוע את העולם כלו מטובך. ומלא ידיו מברכותיך ומעשר מתנות ידך. שמרה והצילה שנה זו מפל דבר רע. ומפל מיני משחית ומפל מיני פורענות. ונעשה לה תקנה טובה ואחרית שלום. חוס ורחם עליה ועל כל תבואתה ופירותיה. וברכה בגשמי רצון ברכה ונדבה. ותהי אחריתה חיים ושבוע ושלום. פשנים הטובות לברכה. כי אל-טוב ומטיב אתה ומברך השנים: ברוך אתה ה', מברך השנים:

תקע בשופר גדול לחרותנו. ושא נס לקבץ גליותינו. וקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ לארצנו: ברוך אתה ה', מקבץ נדחי עמו ישראל:

השיבה שופטינו כבראשונה. ויועצנו כבתחלה. והסר ממנו גון ואנחה. ומלוח עלינו מהרה אתה ה' לברך. בחסד וברחמים בצדק ובמשפט:

ברוך אתה ה' מלך אוהב צדקה ומשפט: בעשרת ימי תשובה אומרים - המלך המשפט:

למינים ולמלשינים אל תהי תקנה וכל הזדים כרעו יאבדו. וכל אויבך וכל שונאיך מהרה יפרתו. ומלכות הרשעה מהרה תעקר ותשבר ותכלם ותכניעם במהרה בלמינו: ברוך אתה ה' שובר אויבים ומכניע זדים:

על הצדיקים ועל החסידים ועל שארית עמך בית ישראל. ועל זקניהם. ועל פליטת בית סופריהם. ועל גרי הצדק ועליו. יהמו נא רחמיך ה' אלקינו ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמן באמת. ושים חלקנו עמם. ולעולם לא נבוש כי בך בטחנו. ועל חסדך הגדול באמת גשענו: ברוך אתה ה', משען ומבטח לצדיקים:

תשכון בתוך ירושלים עירך באשר דברת. וכשא דוד עבדך מהרה בתוכה תכין ויבנה אותה בנין עולם במהרה בלמינו: ברוך אתה ה', בונה ירושלים:

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו תרום בישועתך. כי לישועתך קוינו וצפינו כל היום: ברוך אתה ה', מצמיח קרן וישועה:

שמע קולנו ה' אלקינו. אב הרחמן חוס ורחם עלינו. וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו. כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה:

בתענית ציבור יאמר היחיד: "עננו". עננו אבינו עננו ביום צום התענית הזה כי בצרה גדולה אנחנו. אל תפן לרשענו ואל תתעלם מלכנו מבקשתנו. היה נא קרוב לשועתנו. טרם נקרא אליך אתה תענה. נדבר ואתה תשמע פדבר שפאמר והיה טרם יקראו ואני אענה. עוד הם מדברים ואני אשמע. כי אתה ה' פודה ומציל ועונה ומרחם בכל עת צרה וצוקה: כי אתה שומע תפלת כל פה:

בראש חודש ובחול המועד: אלקינו ואלקי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר ויכרונו וזכרון אבותינו. זכרון ירושלים עירך. וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה. לחן לחסד ולרחמים. לחיים טובים ולשלום. ביום: **בראש חודש** - ראש חדש הזה: **בחול המועד פסח** - חג המצות הזה: ביום מקרא קדש הזה: **בחול המועד סוכות** - חג הסוכות הזה: ביום מקרא קדש הזה: לרחם בו עלינו ולהושיענו. זכרנו ה' אלקינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים טובים. בדבר ישועה ורחמים. חוס וחננו ורחמים עלינו. והושיענו כי אלך עינינו. כי אל מלך חנון ורחום אתה:

ואתה ברחמיך הרבים. תחפץ בנו ותראנו ותחזיקנו עינינו בשובך לציון ברחמים: ברוך אתה ה', המחזיר שכנינו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא ה' אלקינו ואלקי אבותינו לעולם ועד.

צרכנו צור חיינו ומגן ישענו אתה הוא. לדר נודר נודה לך ונספר תהלתך. על חיינו המסורים בך. ועל נשמותינו הפקודות לך. ועל נשין שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת. ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמיך. המרחם כי לא תמו חסדיך כי מעולם קוינו לך:

בחנוכה ובפורים: ועל הנסים ועל הפרך. ועל הגבורות. ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו במים ההם בזמן הזה:

לחנוכה: בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל לשבכם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך. ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם. רבת את ריבם. דנת את דינם. נקמת את נקמתם. מסרת גבורים ביד חלשים. ורבים ביד מעטים. ורשעים ביד צדיקים. וטמאים ביד טהורים. וזדים ביד עוסקי תורתך. לך עשית שם גדול וקדוש בעולמך. ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקו כהיום הזה. ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופנו את היכלך. וטהרו את מקדשך. והדליקו נרות בחצרות קדשך. וקבעו שמונת ימי חנכה אלו בהלל ובהודאה. ועשית עמכם נסים ונפלאות ונודה לשמן הגדול סלה:

לפורים: בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה. כשעמד עליהם המן הרשע. בקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלשה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבו. ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו. וקלקלת את מחשבתו. והשבות לו גמולו בראשו. ותלו אותו ואת בניו על העץ. ועשית עמכם נס ונפלא ונודה לשמן הגדול סלה:

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלכנו לעולם ועד. וכל החיים יודוך סלה, (בעשרת ימי תשובה: וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך) (ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב: ברוך אתה ה', הטוב שמך ולך נאה להודות:

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד צדקה ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך וברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו ה' אלקינו תורה וחיים. אהבה וחסד. צדקה ורחמים. ברכה ושלום. כל עמך בעיניך לברכה ולברך את כל טוב ישראל ברוב עז ושלום: בעשרת ימי תשובה אומרים: ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה ונחמה וגזרות טובות. נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך ישראל לחיים טובים ולשלום: (ברוך אתה ה', המברך את עמו ישראל בשלום אמן) יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. ה' צורי וגואלי:

אֶלְקִי. נְצוּר לְשׁוּנֵי מַרְעֵ. וְשִׁפְתוֹתַי
מִמַּרְמֶה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִדְוֹם.
וְנַפְשִׁי פֶּעֶפֶר לְכָל תְּהִיָּה. פֶּתַח לְבִי
בְּתוֹרֶתְךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף
נַפְשִׁי. וְכָל חֻקֵּימִים עָלַי לְרַעְהָ. מִהֲרָה
הִפֵּר עֲצָתְךָ וְקִלְקַל מַחְשְׁבוֹתַי. עֲשֵׂה
לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנַךְ. עֲשֵׂה
לְמַעַן תוֹרֶתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ.
לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה מִיָּנֶכְךָ
וְעַנְנִי: יְהִי לְרַצוֹן אֲמָרִי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי
לְפָנֶיךָ. הִי צוּרִי וְגֹאֲלִי:
עוֹשֵׂה שְׁלוֹם (בַּעֲשֵׂרַת יְמֵי תְשׁוּבָה -
הַשְׁלוֹם) בְּמִרְמוֹי הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה
שְׁלוֹם עֲלֵינוּ, וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ הִי
אֶלְקִינוּ וְאֶלְקֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּבַנֶּה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֵלְקֵנוּ
בְּתוֹרֶתְךָ לְרַצוֹן חֻקֵי וְלַעֲבֹדְךָ
בְּלִבְבָּ שְׁלָם:

אָנָּה הִי אֶלְקֵינוּ וְאֶלְקֵי אֲבוֹתֵינוּ. תְּבַא
לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִלְּבַבְנוּ
מִתְחַנְתְּנוּ. שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֲזֵי פָנִים
וְקִשָּׁה עַרְף לֹמֵר לְפָנֶיךָ הִי אֶלְקֵינוּ
וְאֶלְקֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא
חֻטְאָנוּ. אָבֵל חֻטְאָנוּ. עֲוִינוּ. פִּשְׁעֵנוּ.
אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשֵׁי בֵּיתֵנוּ:

אֲשַׁמְנוּ. בְּגִדְנוּ. גִּזְלָנוּ. דִּבְרָנוּ דִּפִּי וְלִשׁוֹן
הַרְעֵ. הַעֲוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדְנוּ. חִמְסָנוּ.
טִפְלָנוּ שָׁקֵר וּמְרֹמָה. יַעֲזֵנוּ עֲצוֹת
רַעוֹת. כְּזָבְנוּ. כָּעֲשָׂנוּ. לֹאֲנֵנוּ. מִרְדְּנוּ.
מִרִּינוּ דְּבָרֶיךָ. נֶאֱמָנוּ. נֶאֱפָנוּ. סָרְרָנוּ.
עֲוִינוּ. פִּשְׁעֵנוּ. פְּגָמָנוּ. צָרְרָנוּ. עֲשָׂנוּ אֵב
וְאֵם. קִשִּׁינוּ עַרְף. רִשְׁעֵנוּ. שַׁחֲתָנוּ.
תַּעֲבָנוּ. תַּעֲוִינוּ וְתַעֲתַעְנוּ. וְסָרְרָנוּ
מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמְשַׁפְּטֵיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא
שָׁה לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא
עֲלֵינוּ. כִּי אֶמֶת עֲשִׂיתָ. וְאֲנַחְנוּ
הִרְשַׁעְנוּ:

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם אַתָּה וּבַעַל הַרְחָמִים.
גְּדַלַת רַחֲמִיךָ וְחַסְדֶיךָ, תִּזְכֹּר הַיּוֹם
לְזָרַע יְדִידֶיךָ, כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לְעַנּוּ
מִקֶּדֶם. וְכֹן כְּתוּב בְּתוֹרֶתְךָ. וַיִּרְדֵּ הִי
בְּעַן וַיִּתְצַב עִמּוֹ שָׁם. וַיִּקְרָא בְּשֵׁם הִי.
וְשֵׁם נֶאֱמָר:

וַיַּעֲבֵר הִי עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא:

הִי הִי אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב
חֶסֶד וְאֶמֶת, נִצֵּר חֶסֶד לְאֵלֵפִים נִשְׂא
עוֹן וְנִפְשָׁע וְחַסְאָה וְנִקְהָ:

רַחוּם וְחַנוּן חֻטְאָנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עֲלֵינוּ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ: לְדוֹד אֵלֶיךָ הִי נַפְשִׁי אֲשֶׁא:
אֶלְקֵי אֹדֵן בְּטַחְתִּי אֵל אֲבוּשָׁה. אֵל
יַעֲלָצוּ אוֹיְבֵי לִי: גַּם כָּל קוֹיֶיךָ לֹא
יִבְשׁוּ. וְבִשׁוּ הַבּוֹגְדִים רִיקִים: דְּרָכֶיךָ הִי
הוֹדִיעֵנִי. אֲרַחֲוֶתֶיךָ לְמַדְנִי: הִדְרִיכֵנִי
בְּאֶמֶתְךָ וּלְמַדְנִי כִּי אַתָּה אֶלְקֵי יִשְׂרָאֵל.
אוֹתָךְ קוֹיֶתִי כָּל הַיּוֹם: זָכֵר רַחֲמֶיךָ הִי
וְחַסְדֶיךָ. כִּי מַעֲוֹלִים הָמָה: חֲטָאת
נִעֹרֵי וּפִשְׁעֵי אֵל תִּזְכֹּר כַּחֲסִידֶיךָ זָכֵר לִי
אַתָּה. לְמַעַן טוֹבֶךָ הִי: טוֹב וַיִּשֶׁר הִי.
עַל כֵּן יוֹרָה חֻטְאִים בְּדָרְךָ: יִדְרַךְ
עֲנוּיִם בְּמִשְׁפָּט. וְלִמַּד עֲנוּיִם דְּרָכֶיךָ: כָּל
אֲרַחּוֹת הִי חֶסֶד וְאֶמֶת. לְנִצְרֵי בְרִיתוֹ
וְעַדְתִּי: לְמַעַן שְׁמֶךָ הִי. וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵי
כִּי רַב הוּא:

מִי זֶה הָאִישׁ יִרְאָה הִי. יוֹרָנוּ בְּדָרְךָ
יִבְחָר: נִפְשׁוּ בְּטוֹב תְּלִין. וְנִרְעוּ יִרְשׁ
אֶרֶץ: סוּד הִי לִירְאָיו. וּבְרִיתוֹ
לְהוֹדִיעַם: עֲנֵי תַמִּיד אֵל הִי. כִּי הוּא
יֹצֵא מִרְשֶׁת רִגְלֵי: פִּנְהָ אֵלֵי וְחַנּוּנִי. כִּי
יַחֲדִ וְעַנֵּי אֲנִי: צְרוֹת לְבָבִי הִרְחִיבוּ.
מִמִּצְוֹתֶיךָ הוֹצִיאֵנִי: רֵאָה עֲנֵי
וְעַמְלִי. וְשֵׂא לְכָל חֲטָאתִי: רֵאָה אֵיבִי
כִּי רַבּוּ. וְשִׁנְאָת חֲמַס שְׁנֵאוֹנֵי: שְׁמַרְהָ
נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי. אֵל אֲבוּשׁ כִּי חֲסִיתִי
בְּךָ: תָּם וַיִּשֶׁר יִצְרוּנִי. כִּי קוֹיֶתֶיךָ:
פָּדָה אֶלְקִים אֶת יִשְׂרָאֵל. מִכָּל
צְרוֹתָיו: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל. מִכָּל
עוֹנוֹתָיו:

הִי אֶלְקֵי יִשְׂרָאֵל שׁוֹב מַחְרוֹן אַפְךָ.
וְהַנְּחֵם עַל הַרְעָה לְעַמְךָ: אֲבִינוּ מִלְּבַבְנוּ
אֲבִינוּ אַתָּה. אֲבִינוּ מִלְּבַבְנוּ אֵין לָנוּ מִלְּךָ
אֶלָּא אַתָּה. אֲבִינוּ מִלְּבַבְנוּ רַחֵם עֲלֵינוּ:
אֲבִינוּ מִלְּבַבְנוּ חַנּוּן וְעַנּוּן כִּי אֵין בְּנוּ
מַעֲשִׂים. עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד לְמַעַן
שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל וְהוֹשִׁיעֵנוּ: וְאֲנַחְנוּ לֹא נִדַע
מִה נַעֲשֶׂה כִּי עֲלֵיךָ עֵינֵינוּ:

זָכֵר רַחֲמֶיךָ הִי וְחַסְדֶיךָ. כִּי מַעֲוֹלִים
הָמָה: יְהִי חֲסִידֶיךָ הִי עֲלֵינוּ. כַּאֲשֶׁר
יַחֲלֹנוּ לְךָ: אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עוֹנוֹת
רַאשׁוֹנִים מִהָרָא וְקִדְמוֹנוּ רַחֲמֶיךָ. כִּי
דְלוּנוּ מֵאֵד: עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם הִי. עוֹשֵׂה
שְׁמִים וְאֶרֶץ: חַנּוּן הִי חַנּוּן. כִּי רַב
שָׁבַעְנוּ בּוֹ: בְּרָגוּ רַחֵם תִּזְכֹּר. בְּרָגוּ
אֲהַבָה תִּזְכֹּר: בְּרָגוּ, עֲקָדָה תִּזְכֹּר.
בְּרָגוּ, תְּמִימוֹת תִּזְכֹּר: הִי הוֹשִׁיעָה.
הַמְּלִךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאָנוּ: כִּי הוּא יִדַע
יִצְרָנוּ. זָכוֹר כִּי עֶפֶר אֲנַחְנוּ: עֲזָרְנוּ
אֶלְקֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבָר כְּבוֹד שְׁמֶךָ.
וְהַצִּילָנוּ וְכַפֵּר עַל חֲטָאתֵינוּ לְמַעַן
שְׁמֶךָ:

וְאֹמֵר חַחוּן קְדִישׁ תִּתְקַבֵּל: יִתְגַּדֵּל
וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֶה רַבָּא. (אִמְרוּ): בְּעֲלֵמָא
דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ. וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ.
וְיִצְמַח פְּרָקְנָהּ. וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אִמְרוּ):
בְּחַיִּיכוֹן וּבְיִמּוּיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֲגָלָא וּבְזָמָן קָרִיב וְאִמְרוּ
אָמֵן: (אִמְרוּ) יְהֵא שְׁמָה רַבָּא מְבָרַךְ.
לְעַלְמֵי וְלְעַלְמֵי עֲלֵמָא יִתְבָּרַךְ.
וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא.
וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמָה
דְּקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. (אִמְרוּ): לְעֵלָא מוֹן
כָּל בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא. תִּשְׁבַּחְתָּא
וְנַחֲמָתָא. דְּאִמְרִין בְּעֲלֵמָא וְאִמְרוּ
אָמֵן. (אִמְרוּ): תִּתְקַבֵּל צְלוֹתָנָא
וּבְעוֹתָנָא עִם צְלוֹתָהוֹן וּבְעוֹתָהוֹן דְּכָל
בֵּית יִשְׂרָאֵל קְדָם אֲבוּנָא דְּבִשְׁמִיא
וְאִמְרוּ אָמֵן. (אִמְרוּ): יְהֵא שְׁלֵמָא רַבָּא
מוֹן שְׁמָא. חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה
וְשִׁיזְבָא וּרְפוּאָה וְגֹאֲלָה וְסִלִּיחָה
וְכַפָּרָה וְרִיחַ וְהַצְלָה. לָנוּ וְלְכָל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן. (אִמְרוּ): עוֹשֵׂה
שְׁלוֹם בְּמִרְמוֹי. הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה
שְׁלוֹם עֲלֵינוּ. וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וְאִמְרוּ אָמֵן. (אִמְרוּ):

לְמַנְצַח בְּנִגְנַת מְזֻמּוֹר שִׁיר: אֶלְקִים
חַנּוּן וְיִרְבֵּנוּ. יֵאָר פְּנֵי אֲתָנוּ סִלָּה:
לְדַעַת בְּאֶרֶץ דְּרָכֶיךָ. בְּכָל גוֹיִם
יִשְׁעֶתְךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים אֶלְקִים. יוֹדוּךָ
עַמִּים כְּלָם: יִשְׁמַחוּ וְיִרְנְנוּ לְאֵמִים כִּי

תִּשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל. וְלְאֵמִים בְּאֶרֶץ
תִּנְחַם סִלָּה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֶלְקִים.
יוֹדוּךָ עַמִּים כְּלָם: אֶרֶץ נְתֻנָה יְבוּלָה.
יְבָרְכֵנוּ אֶלְקִים אֶלְקֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ
אֶלְקִים. וְיִירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אֲפָסֵי אֶרֶץ:

קְדִישׁ יְתוֹם: יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמָה
רַבָּא. (אִמְרוּ): בְּעֲלֵמָא דִּי בְרָא
כְרַעוּתָהּ. וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ. וְיִצְמַח
פְּרָקְנָהּ. וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אִמְרוּ):
בְּחַיִּיכוֹן וּבְיִמּוּיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֲגָלָא וּבְזָמָן קָרִיב וְאִמְרוּ
אָמֵן: (אִמְרוּ) יְהֵא שְׁמָה רַבָּא מְבָרַךְ.
לְעַלְמֵי וְלְעַלְמֵי עֲלֵמָא יִתְבָּרַךְ.
וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא.
וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמָה
דְּקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. (אִמְרוּ): לְעֵלָא מוֹן
כָּל בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא. תִּשְׁבַּחְתָּא
וְנַחֲמָתָא. דְּאִמְרִין בְּעֲלֵמָא וְאִמְרוּ
אָמֵן. (אִמְרוּ): יְהֵא שְׁלֵמָא רַבָּא מוֹן
שְׁמָא. חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה
וְשִׁיזְבָא וּרְפוּאָה וְגֹאֲלָה וְסִלִּיחָה
וְכַפָּרָה וְרִיחַ וְהַצְלָה. לָנוּ וְלְכָל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן. (אִמְרוּ): עוֹשֵׂה
שְׁלוֹם בְּמִרְמוֹי. הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה
שְׁלוֹם עֲלֵינוּ. וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וְאִמְרוּ אָמֵן. (אִמְרוּ):

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֵּל. לְתַת גְּדֻלָּה
לְיוֹצֵר בְּרַאשִׁית. שְׁלֵא עֲשָׂנוּ כְּגוֹיֵי
הָאֲרָצוֹת וְלֹא שְׁמָנוּ כְּמִשְׁפַּחוֹת
הָאֲדָמָה. שְׁלֵא שָׁם חֵלְקֵנוּ כְּהֵם
וְגוֹרְלָנוּ כְּכָל הַמּוֹנָם. שְׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים
לְהַקְּבֵל וְרִיק וּמִתְפַּלְלִים אֵל אֵל לֹא
יִשְׁיַע. וְאֲנַחְנוּ מִשְׁתַּחֲוִים לְפָנֵי מִלְּךָ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
שְׁהוּא נוֹטָה שְׁמִים וְיוֹסֵד אֶרֶץ. וּמוֹשֵׁב
יְקָרוּ בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל. וְיִשְׁכְּנֵת עִזוֹ
בְּגִבְהֵי מִרוֹמִים. הוּא אֶלְקֵינוּ וְאֵין עוֹד
אַחַר. אֶמֶת מִלְּבַבְנוּ וְאֶפְסֵ זוּלָתוֹ.
כְּכַתוּב בְּתוֹרָה. וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבּוֹת
אֵל לְבַבְךָ כִּי הִי הוּא אֶלְקִים בְּשָׁמַיִם
מִמַּעַל וְעַל הָאֶרֶץ מִתַּחַת. אֵין עוֹד:

עַל כֵּן נִקְוָה לְךָ הִי אֶלְקֵינוּ לְרַאוֹת
מִהֲרָה בְּתַפְאֵרְתְּךָ עֲזָךְ לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים
מוֹן הָאֶרֶץ וְהַאֲלִילִים כְּרוֹת יְכַרְתוּן.
לְתַקּוֹן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדִי. וְכָל בְּנֵי
בְּשָׂר יִקְרָאוּ בְּשִׁמְךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל
רִשְׁעֵי אֶרֶץ. וְיִפְרוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי
תֵּבֵל. כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בְּרַךְ תִּשְׁבַּע כָּל
לְשׁוֹן. לְפָנֶיךָ הִי אֶלְקֵינוּ יְכַרְעוּ וְיַפְלוּ
וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ יִקְרָאוּ יִתְנֵנוּ. וְיִקְבְּלוּ כְלָם
אֶת עוֹל מַלְכוּתְךָ. וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם
מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֶיךָ
הִיא. וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ כְּכָבוֹד.
כְּכַתוּב בְּתוֹרֶתְךָ. הִי יִמְלֹךְ לְעַלְמֵי וָעֶד:
וְנִאֲמַר וְהִיא הִי לְמִלְּךָ עַל כָּל הָאֶרֶץ.
בְּיוֹם הַהוּא יְהִיָּה הִי אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד:

תפילת ערבית

החזן אומר חצי קדיש

והוא כחוס יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו. ולא יעיר כל חמתו: ה' הושיעה. המלך יעננו ביום קראנו:

ואומר החזן - ברכו את ה' המברך: ועונים הקהל - ברוך ה' המברך לעולם ועד:

וחזר הש"ץ: ברוך ה' המברך לעולם ועד

ברוך אתה ה', אלהינו מלך העולם, אשר בדברו מעריב ערבים בהקמה. פותח שערים בתבונה. משנה עתים ומחליף את הזמנים ומסדר את הכוכבים. במשמרותיהם ברכיע כרצונו. בורא יומם ולילה. גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור. המעביר יום ומביא לילה. ומבדיל בין יום ובין לילה. ה' צבאות שמו. ברוך אתה ה', המעריב ערבים:

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת. תורה ומצוות חקים ומשפטים אותנו למדת. על כן ה' אלהינו בשכבנו ובקומנו נשיח בהקדש ונשמח ונעלוז בדברי תלמוד תורתך ומצוותיך וחקותיך לעולם ועד. כי הם חיינו ואורך מינו. ובהם נהנה יומם ולילה. ואהבתך לא תסור ממנו לעולמים. ברוך אתה ה', אוהב את עמו ישראל:

שמע ישראל, ה' אלהינו, ה' אחד: ואומר בלחש - ברוך, שם כבוד מלכותו, לעולם ועד

ואהבת את ה' אלהיך. בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך ושננתם לבניך ודברתם גם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות על ידך. והיו לטופת בין עיניך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום. לאהבה את ה' אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש. ואספת דגנך ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב בשדך לבהמתך. ואכלת ושבעת השמרו לכם פן יפתה לבבכם. וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם: וחרה אף ה' בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה. ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר ה' נתן לכם ושמרתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם. וקשרתם אותם לאות על ידכם והיו לטופת בין עיניכם: ולמדתם אתם את בניכם לדבר גם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך למען יראו ימכם וימי בייכם על האדמה אשר נשבע ה'

לאבתים לתת להם. כימי השמים על הארץ:

ויאמר ה' אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על פנפי בגדיהם לדרתם. ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות ה' ועשיתם אתם. ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי. והייתם קדשים לאלהיכם: אני ה' אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים. אני ה' אלהיכם: אמת: וחזור הש"ץ - ה' אלהיכם אמת:

ואמונה כל זאת וקום עלינו. כי הוא ה' אלהינו ואין זולתו. ונאנחנו ישראל עמו. הפודנו מיד מלכים. הגאלנו מלכנו מפני כל עריצים. האל הנפרע לנו מצרינו. המשלם גמול לכל אויבי נפשונו: השם נפשונו בחיים ולא נתן למוט רגלנו. המדריכנו על פמות אויבינו. ויךם קרננו על כל שונאינו. האל העושה לנו נסים נקמה בפרעה. באותות ובמופתים באדמת בני חם. המכה בעברתו כל בכורי מצרים. ויוציא את עמו ישראל מתוכם לחרות עולם. המעביר בניו בין גזרי ים סוף. ואת רודפיהם ואת שונאייהם בתהומות טבע. ראו בני את גבורתו שבחו והודו לשמו. ומלכותו ברצון קבלו עליהם. משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם. מי כמכה פאלים ה' מי כמכה נאדר בקדש. נורא תהלת עשה פלא: מלכותך ה' אלהינו ראו בגיך על הזים יחד כלם הודו והמליכו ואמרו ה' מלך לעולם ועד ונאמר כי פדה ה' את יעקב. וגאלו מיד חזק ממנו: ברוך אתה ה', גאל ישראל.

השכיבנו אבינו לשלום, והעמידנו מלכנו לחיים טובים ולשלום, ופרוש עלינו ספת שלומך ותקננו מלכנו בעצה טובה מלפניך, והושיענו מהרה למען שמך והגן בעדנו. והסר מעלינו מפת אויב. דבר. חרב. חולי. צרה. רעה. רעב. ונגון. ומשחית. ומגפה. שבור והסר השטן מלפנינו ומאחרינו. ובואנו לחיים טובים ולשלום מעתה ועד עולם כי אל שומרנו ומצילנו אתה מכל דבר רע ומפחד לילה. ברוך אתה ה', שומר את עמו ישראל לעד אמן:

תפילת העמידה – בתפילת המנחה

קדיש תתקבל

שיר למעלות. אשא עיני אל הקרים. מאין יבא עזרי עזרי מעם ה'. עשה שמים וארץ אל יתן למוט רגלך. אל ינום שמך הנה לא ינום ולא יישן. שומר ישראל ה' שמך. ה' צלך על יד מינך יומם השמש לא יכפה וירח בלילה ה' ישמך מכל רע. ישמר את

נפשך ה' ישמר צאתך ובואך. מעתה ועד עולם: